

(המשך מעמוד 13)

בין יהודים וערבים, אלא גם היהודים בינם לבין עצמם.

לכן נוצרה שותפות טבעית בין האזרחים הערבים, אשר אסים לשיוויון, ובין הכוחות היהודיים, המבקשים לבנות בישראל דמוקרטיה מודרנית.

ל הבעיות האלה נדחקו אל מתחת לסף ההכרה במשך 36 שנים. המדינה לא התמודדה עם בעיית-יסוד זו, כשם שהתחמקה מהתי מודרות עם בעיית-יסוד אחרות (בעיית אשכנזים-מזרחיים, למשל).

הופעתה של הרשימה היהודית-ערבית שמה קץ להתי חמקות זו. בכך יש ברכה רבה למדינה.

כאשר נתחת מורסה של מוגלה, זה כואב. אך זה כאב מבורך, כאשר האלטרנטיבה היא התפשטות המוגלה בגוף, עד הרעלתו ומותו.

יש 700 אלף ערבים במדינה. הם יכולים להיות גורם מנוכר. אם תסוכל שאיפתם הטבעית להתבטאות מדינית וחברתית, יהיו כמוקדם או במאוחר לגוף עויין.

אם יוכל מיעוט זה לבטא את עצמו בדרכים לגיטימיות,

להשתלב בחיים המדיניים במדינה, להיאבק על זכויותיו ולבטא את מאווי בענייני פנים והוץ, כאזרחים בני-חורין ובבני-אדם גאים, יהיה זה לטובת המדינה.

במילחמה שבין ישראל והעם הפלסטיני, יכולים אנשים אלה — שהם גם אזרחי-ישראל וגם פלג של העם הפלסטיני — למלא תפקיד חשוב בסלילת הדרך לפיתרון.

הזמן לי לאחרונה להשתתף בעשרות אסיפות וחוגי-ביטחון הערבי בישראל. למרות שעקבתי אחריו מקרוב מאז יומה הראשון של המדינה, אני מופתע שוב ושוב הן מרצינות שאיפתו לבוא לידי ביטוי במדינה, הן מרמת המודעות הפוליטית שלו. הלוואי ויהודים רבים יכלו להתרשם מכך בפגישה פנים-אל-פנים.

בחירות לכנסת ה-11 נעשתה רק התחלה, אך זוהי התחלה של מהפכה. נשבר המחסום. אין פלא שהיא הבהילה את מנגנון החוץ, ושהכניסה את רק"ח לפאניקה.

יקרה כאשר יקרה נבחרות אלה — והן תהליך שלא ייעצר עוד. וזה טוב למדינה.

הקרב על הירושה

(המשך מעמוד 7)

החשדות והשינאה בין השניים. קליינר, שהוא הדבר הקרוב ביותר ללאומן קלאסי בחרות, משוכנע שבירת לוי-שרון תחסל את כל יריביהם בתנועה (אם תוך כדי כך יחסל רוני מילוא, יראה בכך קליינר רווח נאה בשוליים) ותקנה להם שילטון לא-מיצרים.

אין ספק, שהוא אומנם מדייק בחישוביו. ברית כזאת היא אפשרית, והיא הכרחית לשני היריבים, והיא אף תקום, עם כינונה של ממשלת מערך-ליברלים.

צירוף פירוניסטי



אנשים כמו קליינר סבורים, במידה רבה של היגיון, שממשלת מערך-ליברלים תהיה שנאה על הציבור. תיתכן, כמוכן, תקופה מסוימת של אהדה, ואולי אפילו אופוריה, בשל ניטרולם היחסי של הרתיים. אבל המדיניות הכלכלית-חברתית של התלכיד החדש, והירושה הכבדה של ממשלת-הליכוד, תמיט עליהם שואה של ממש.

השכבות החלשות, ורוב השכירים, לא יוכלו לקבל בהבנה את הגזירות הכלכליות-נמנעות. אנשי לוי משוכנעים, שהוא יצליח להיבחר לתפקיד מוזכר-ההסתדרות הכללית. ניגוד האינטרסים בין ממשלת-מערך ובין ההסתדרות לא יאפשר לישראל קיסר שיהיה גם ח"כ של המערך לתפקיד כראוי.

כיבוש ההסתדרות על רקע מפולת כלכלית-חברתית, גלי התמרמרות,

ושיחוק מדיני יסללו את הדרך לניצחון בראש המפלגה המאוחדת יעמוד אריאל שרון. הצירוף מים רבות שרון עצמו, הוא נוסחה פירוניסטית מובהקת. הם לא יתקשו ללכד את כל המהנה הלאומני סביבם, ולאמין קו-רסעולה מדיניים, שיגרמו לכל ישראלי נאור לזכור בנגעוטים את ממשלות בגין ושמיר.

שני התסריטים האלה יעמדו בראש סדר-היום הלאומי של ישראל כבר בחודשים הקרובים. במערך אין כל מודעות לעתיד הקרוב. הלהיטות העצומה לזכות בשילטון מקהה כל ביקורת, משתקת כל ניתוח רצינולי, רותמת את כל המכונה המשומנת, אבל הבלתי-מבריקה הזאת, למערכת-בחירות אנטי-חיוניות, סופר-מינית, קיצרת-דאות.

אבל אנשי חרות חושבים על כך היטב. רבים מעסקניה המרכזיים של המפלגה מתייחסים כמעט באריות למערכת הבחירות הנוכחית, וספקי בעיקר בהכנות למילחמה הפנימית, בעוד שבועות אחרים יראו משקיפים את הליכוד כגוף מוכס, ואת תנועת-החרות במילחמה פנימית חסרת-מעצורים-ובלמים. הם ייתפסו, בלא צל של ספק, לאשליה האופטית שסופה של חרות הגיע. רק מעטים יבחינו שהמאבק החריף, ההשמכות ההרדיות, ואפילו הפילוגים פה ושם אינם אלא הכנה למערכת הבחירות האמיתית לכנסת ה-12.

חיים ברעם

תמרורים

נולדו ברוי דה-ז'ניירו, ברזיל, למארייה גונסאלוס מוריירה (42) אם לתשעה זוגות-תאומים. ניאגו ודייגו, וזוגת-תאומים העשירי. לידת-התאומים היא תכונה מישפחתית שם. אמה של מוריירה ילדה, בשעתו, 20 ילדים אף היא. שהיו עשרה זוגות של תאומים. גם שתי בנותיה הגדולות של מוריירה כבר הספיקו ללדת זוגות-תאומים כל אחת.

נחוג בנארמאסאלה, צפון-הדרום יוסהולדתו ה-49 של הדאליי לאמה, שליטה הרוחני והחילוני של טיבט, שממנה גלה, בעיקבות הכיבוש הסיני, לפני 25 שנה, אחר שמלך על כ-5 הארי מגיל שלוש. הלאמה, הנחשב כהתגלמותו ה-14 על אדמות של אוולוקיטסטוארה, אלה-החסד הבודהיסטי, עומד בראש ממשלה טיבטית גולה, שאין מדינה כלשהי המכירה בה.

נחוג בלונדון יוסהולדתו ה-70 של הלורד מרכוס זיו מבריסטול, זון, יורש רשת מרקס אנד ספנסר (262 חנויות באיים הבריטיים, ובהן נמכר, בין השאר, אחד מכל שלושה זוגות תחונים הנמכרים בבריטניה). הלורד הוא נדבן ועסקן יהודי, כנס של ישראל זיו, ממקורביו של חיים ויצמן, ושל רבקה זיו, מייסדת ויצו.

נחוג בוונס, בריבירה הצר-פתית, יוסהולדתו ה-98 מוארק שאגאל, אמן רבי-פנים (ציור, פיסול, ויטראזים). שאגאל, יליד רוסיה, אומנם הודיע כי זה יוסהולדתו ה-97, אך האמת היא, כי אביו רשם את שנת לידתו באיחור של שנה עלימנת למנוע את שירותו בצבא הצאר. שאגאל, המתפקד עדיין כמלוא אונן, אם כי כקצב נינוח יותר, כוכב ביום הולדתו בפתיחת תערוכה מצוירו במרכז מומפידו הסופר-מודרני בפאריס.

נפטרו ממחלת-לב, בגיל 65 פלוס, בלאהור, פקיסטאן, תאקה מאסיח, התליין הרישמי של ממשלת פקיסטאן, שהתפאר כי במשך 25 שנות שירותו תלה 5,000 איש, ביניהם, בשנת 1979, את ראש-הממשלה המורח של ארצו, זולפיקאר עלי בוטו. מאסיח היה מקבל, בנוסף למשכורתו, מענקי תלייה של שניים עד ארבעה דולר עבור כל אדם שאותו תלה.

נפטרו בפאריס, בגיל 85, הגנרל ראול סאלאן, אשר נדון, לפני 22 שנה, למאסר-עולם בעוון קשר לרצוח את נשיא צרפת של אותם ימים, הגנרל שארל דה-גול ולהפיל את ממשלתו. סאלאן, הקצין בעל העיטורים הרבים ביותר בצבא צרפת, עשה את רוב שנותיו בצבא בחילה-מודיעין, אבל כאשר נתמנה למפקדה הצבאי של אלז'ירה ולנציבה העליון, התנגד למתן עצמאות לה והקים את ארגון הצבא החשאי (א-ראי-אס). שנלחם להשאר אלז'ירה בידי צרפת. כאשר הדבר לא עלה בידיו, היה זה הוא שעמד מאחורי סגן-אלוף בחילה-אוויר, ז'ך מארי באסטיינתיירי, שביצע ניסיון התנקשות בהגול, שלא עלה פה. באסטיינתיירי הוצא להורג בירייה וסאלאן נדון למאסר-עולם. הוא נחון אחרי שש שנות כליאה, במיסגרת החנינה שהעניק דה-גול ל-3,459 אסירי הקשר.

למארקס אנד ספנסר טני פים גם בצרפת, קנדה ובלגיה והיא מעסיקה 48 אלף עובדים ורווחיה מסתכמים בכ-300 מיליון לירות סטרלינג לשנה (קצת יותר מ-400 מיליון דולר).

מדוע הודיעה מזכירתו הנאמנה של מנחם בגין שלא תצביע בעד הליכוד? נקמה בשמיר

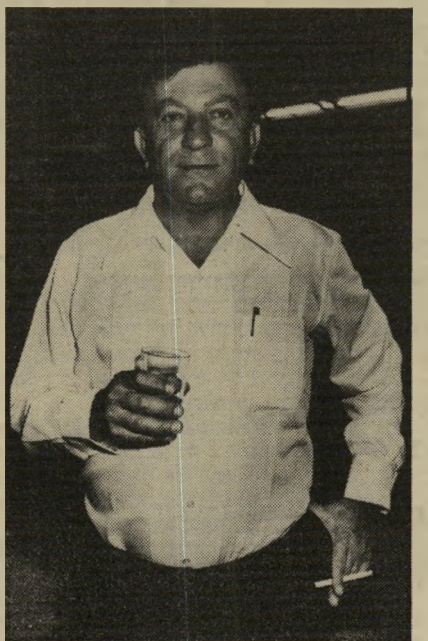


אשת ראש-הממשלה שמיר הבוסית סירבה

כמזכירתה של שולמית שמיר, רעיית ראש-הממשלה יצחק שמיר, עד לבחירות.

שאלה מוזמנת

יונה רתחה מזעם. היא עדיין לא סלחה ליצחק שמיר על העלבון הצורב שהטיח בפניה, כאשר ביקש ממנה לעזוב את לישיבת ראש-הממשלה, והביא במקומה ללישיכה את מזכירתו הנאמנה ממישרד החוץ.



פירסומאי זוראבין ההצעה בוטלה



מזכירה קלימוביצקי הפאטנט עבד

ה ידיעה שהתפרסמה לפני שבוע גרמה אצל רבים להרמת גבות. יונה קלימוביצקי, מי שהיתה מזכירתו הנאמנה של מי שהיה ראש ממשלת-ישראל מטעם הליכוד, מנחם בגין, מסרה כי לא תצביע בעד הליכוד.

רבים שאלו את עצמם מה טעם מצאה קלימוביצקי, העובדת כיום כמזכירה במישרד הפירסום דחף של אליעזר זורבין, לצאת בהצעה מן הסוג הזה, שבועות אחדים לפני הבחירות.

היו שסברו כי יונה — שמאו שחדלה לעבוד כמזכירת ראש-הממשלה מרגישה שהיא מחוץ לעניינים — החליטה לחזור לעניינים בעזרת כותרות בעיתון. היו שטענו כי קלימוביצקי, שאינה מדברת עם שרה-ביטחון-לשעבר אריאל שרון, בטענה ש"הוא הביא את האסון על בגין", אמרה בנסיבות פרטיות כי לא תצביע בשביל מיפלגה ששרון עשוי להיות אחד משריה, אם תקים ממשלה.

אך הסיבה היתה לחלוטין שונה. קלימוביצקי שהוצפה בהצעות-עבודה אחרים שסיימה מאונס את עבודתה בלישיבת ראש-הממשלה, בחרה באחת מהן: עבודה במישרד-הפירסום של אליעזר זורבין. היו לה תוכניות לנהל בוטיק יוקרתי בניו-יורק. היו לה תוכניות להיות מזכירתו של איש-עסקים חובקי-עולם, עבודה שהיתה כרוכה בשעות מסוימת כחול ובנסיעות בחברת ה"בוס" מסביב לעולם.

אך יונה הרוקקה, המתגוררת בחברת אמה בשיכון בתים, החליטה להישאר עם אמה האלמנה, ולעבוד במישרד שאת הבוס שלו הכירה היטב. יונה מונתה לתפקיד האחראית על פרויקט מיוחד-מינו של יחסי-ציבור לישראל בעולם. איך וכיצד אמור היה להתבצע הפרוייקט עדיין לא ברור, שכן הוא קורס עוד וגידים.

עוד שיקרזם עוד וגידים, התבקשה קלימוביצקי עליידי אליעזר זורבין לשמש